

LECTIO XI.

Sl. V. **इहैकस्थं जगत् कृत्स्नं ।** Sic e codicibus dedimus.
*7. a.

EDITIO CALCUTTENSIS **इहैकं यज्जगत् कृत्स्नं ।** Quae lectio quoad grammaticam quodammodo toleranda foret, nisi quod pronomen relativum plane abundat; sed ratio philosophica laborat. Non hoc, mehercle, voluit poëta, corpus universitatis unum ac simplex esse; sed, quamvis multiplex, in numinis unitate illud comprehendi. Omne dubium tollitur eadem locutione infra repetita, 13. a.

*12. b. Si interpunctione uterentur Indi in carminibus alia, quam qua versuum et distichorum finis indicatur, ponendum foret comma post: **यदि भा ।** ibi enim terminatur demum protasis, et hinc incipit apodosis. Obiter hoc moneo, ut lectori minus exercitato difficultatem amoliar, inde ortam, quod coniunctio, qua tota sententia regitur, eiusdemque subiectum, in proximum versum reïciuntur.

*16. b. **विश्वरूप ।** ED. CALC. **विश्वरूपं ।** In fine versus antecedentis recte ponitur accusativus, quoniam refertur ad *acc. pron.* **त्वां**, huc autem non facit. Praecedit enim eiusdem pronominis genitivus **तव**. Requiritur itaque in epitheto Krishnae aut genitivus, quem metrum respuit, aut vocativus, cum vocabulo praecedenti optime congruens.

*22 a. **विश्वे ऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ।** Notetur in **विश्वे** (*nom. pl. masc.*) declinatio pronominalium servata,